

Köszöntés: ⁹Gyűljön össze minden nép, gyülekezzenek össze a nemzetek! ¹⁰Ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, és szolgálím, akiket kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz. ¹¹Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító. (Ézs 43,9-11)

Ének:

136:1-4 „Dicsérjétek az Urat...”

90:1

280:1-3

Előfóhász: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak enyém vagy! Ha vízen kelsz át én veled vagyok, és ha folyókon azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. Mert én az Úr vagyok a Te Istened, Izráel Szentje, a Te szabadítód. (Ézs 43,1b-3a)Ámen

Lekció: Ézsaiás próféta könyve 43, 11-21 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom felétek Istennek Szent Igéjét, amely megírva található....

„¹¹Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító. ¹²Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem valamelyik idegen isten. Ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, hogy én Isten vagyok. ¹³Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg? ¹⁴Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilóniába, letörök minden zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnék. ¹⁵Én, az ÚR, vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok. ¹⁶Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át, ¹⁷aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses: ¹⁸Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tűnődjétek! ¹⁹Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. ²⁰Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, ²¹a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.”

Előima: Örökkévaló Szabadítónk! Kezdet és vég Istene!

Megvalljuk Előtted, hogy ezen az estén is csak rácsodálkozni tudunk arra, hogy mennyire hatalmas vagy és voltál akkor, amikor azt gondoltuk, hogy elnyel a mélység, mégis hatalmas kezded mindig utánunk nyúlt. Köszönjük, hogy újra és újra képes vagy és voltál bennünket felemelni a mélységeinkből. Sohasem arra tekintettel,

hogy hányszor estünk el, hanem arra, hogy egykor nevünkön hívtál bennünket. S amellet hogy ismersz bennünket egyenként, tudod azt, hogy mi játszódik le a bensőnkben, amikor hálával állunk előtted, és képtelenek vagyunk szavakba önteni azt, hogy mit érzünk irántad. Hiszen annyiszor távol voltunk Tőled, s TE annak ellenére még mindig nem mondtál le rólunk.

Köszönjük Neked, hogy Te kész vagy minden oldalról körbefogni és megáldani bennünket, nem az elmúlt napokra és hónapokra tekinteni, hanem arra, hogy most itt vagyunk és kérünk, hogy cselekedj velünk. Cselekedj velünk a Te kegyelmed és szereteted által, amikor megérinted ennek az évnek a fájó pontjait és az örömeit, amikor látod bennünk a gyenge ember elesettségét. Hiszen önmagunk képtelenek vagyunk a szívünket meggyógyítani, mert annyi minden van, ami fájhat, nélküled a lelkünk egy porszem egy hatalmas szélvészben. Nélküled a bűneink megemésztenének bennünket, s képtelenek lennénk szeretni, hálát adni, bántásokat elengedni és megbocsátani.

Ezért hozzuk ma úgy magunkat Eléd mint, akik arra várnak, hogy cselekedj újat, hogy kiszáradt kútként előtted lévő bensőnkben áss mélyre, hogy az élet folyamai elinduljanak és keresse és találja meg Igéd az utat elménkig, szívünkig és lelkünkig.

Szentlélek Isten áld meg ittlétünket, ha kell bátoríts, ha kell vigasztalj, ha kell segíts értékelni és elcsendesedni előtted úgy, mint akik tudják, hogy Te vagy Istenük, aki nélkül még egyetlen hajszál sem eshet le fejünkről. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 281:5 „Urunk újítsd meg szívünket...”

Textus: Ézsaiás 43, 18.19 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten segítségével hívásával megírva található...

„Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tűnődjete! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” Eddig a felolvasott szent ige.

Ünneplő keresztyén gyülekezet,

szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Amíg az óév pár óra múlva újra fordul, álljunk meg egy kicsit és gondolatban járjuk végig azokat a heteket és hónapokat, amelyek mögöttünk vannak, amelyek

elkezdődtek és szinte szempillantás alatt véget is értek. Amelyeknek egy-egy hónapját legszívesebben kitörölnénk, hiszen felfoghatatlan mindaz, ami körülöttünk és bennünk játszódik le, amikor családi és baráti személyes kapcsolatok közé egy fal lett húzva. Isten házára zár lett téve.

De ez a múlt. S ma nem csodálkozásra, emlegetésre és tünődésre hív az ige, hanem arra, hogy a múltban megismert Istenben a hitünk mélyüljön, s mint Szabadítónkra tudjunk Rá tekinteni, aki kész újat cselekedni. S attól, hogy mi még nem látjuk a végeredményt, nem tudjuk áldott évnek nevezni a 2020-as évünket, addig Ő a majd megtudjátok-ban nemcsak az akkori választott népéhez szól Szabadítójaként, hanem hozzánk is, hogy majd megtudjátok miért kellett mindezt megélnetek. S aki tud tanulni a mélységekben az kap választ a miértjeire. Hiszen a gyémánt is hatalmas nyomás alatt keletkezik. Akkor hadd fejezzük be úgy az évünket, hogy a második adventben élve várakozunk arra a „majd megtudjátok”-ra. Mert a már múltból ismert Istenünk velünk lesz a jövőben is. Rá mindig számíthatunk, Hozzá mindig jöhetünk.

De akkor amikor számot adunk Isten előtt, akkor az soha nem a finomkodásnak az ideje. Isten őszinteséget kér tőlünk ebben az esetben is, és tisztelnünk kell annyira Őt, hogy a régi dolgokat emlegetve, a múlton tünődve ne maradjunk meg ebben az állapotban. Mert míg most láttuk egy-egy cselekedetünknek és szavunknak az eredményét és következményét saját életünkben és kapcsolatainkban, addig Isten azt üzeni számunkra, hogy már ettől szakadj el, ne a múltad sebeit szakítsd fel alkalomról-alkalomra, amikor Istened előtt vagy, ne ragadj le egy konkrét nap fájdalmainak az újraélésénél, ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tünődjete, hiszen minden napnak megvolt és megvan a maga baja. Megvolt az ideje a születésnek, megvolt az ideje a gyásznak, megvolt az ideje a házasságkötéseknek, megvolt az ideje a konfirmációnak és megvolt az ideje a vallástételnek a bűnvallásnak, a bűnbánatnak és a bűnbocsánatnak ebben az évben is.

S amikor végigpörgeted magad előtt az éved drága testvérem, tudnod kell, hogy Istennek megvan a terve a Te személyes életedre is, s míg sok mindent nem értünk, nem tudjuk, hogy miért is kellett úgy lennie, miért pont akkor, amikor nem számítottunk rá, miért pont azzal, akit a legjobban szerettünk, miért nem kaptunk még egy kis időt a búcsúzásra a válaszadásra, a megbocsátásra vagy a hallgatásra. A cselekvő Isten tudja, hogy mit miért tesz, elég ha áldom szent nevét, akkor amikor ad, de akkor is, amikor elvesz. „Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni...” Isten cselekszik a háttérben, malmai örölnek, lehet, hogy sokszor nem úgy, azzal a sebességgel, ahogy mi azt várnánk, de a kellő időben ha ő újat ígér, akkor azt meg is cselekszi. Ezért kéri ma is, hogy ne hátrafelé nézz, mert akkor búskomorra válsz, ne előre nézz, mert akkor csak aggodalmakkal vagy tele. Félsz az újtól, s egyben reménykedsz is, de szinte a mai ember már remélni is fél, akkor amikor csak egy dátumot lát az év végén és nem látja a körülötte zajló szenvedés végét.

Egy módja van annak, hogy belső békességgel és nyugalommal éljük mindennapjainkat, ez pedig az, amikor irányt váltunk, amikor szemünket és gondolatainkat a cselekvő Istenre szegezzük. Ez nem azt jelenti, hogy minden napunk fülig érő mosollyal telik majd, hanem azt, hogy belesimulva Isten akaratába, elfogadjuk, hogy minden emberi erőfeszítés kár ott, ahol Istennek más célja van. Mert Ő már most tudja mit akar kihozni az életünkből, most tudja kit-mire akar felhasználni, hogy formálódjunk az Ő képmására. S tudja, hogy az Ő legnagyobb tette életet menthet meg a teljes pusztulástól és a sivatagban folyókat fakaszt. S élő víz folyamai buzoghatnak bensőnkben, ha arra tudunk tekinteni, aki már cselekedett értünk, hogy nekünk új életünk legyen, hogy ne undorodjon saját magunktól is, hanem felismerjük, hogy Krisztus engedelmissége által Isten elfogadott bennünket.

Isten Fiában szövetséget köt az emberrel. Szeretetével közeledik felénk, s tudja, hogy egyedül az Ő megjelent szeretetével végezhet el értelmes munkát az életünkben, s mi sem adhatunk nagyobb értéket a körülöttünk élőknek.

S amikor ez kezd kibontakozni, arra mondja a Seregek Ura, hogy majd megtudjátok. Megtudjátok, hogy én már elkészítettem az utat a pusztában, hogy bizalmat tudjunk adni és egyben elfogadni. Hogy ne játsszunk a másik bizalmával, hanem önzetlenül tudjunk szeretni ott, ahová helyezett bennünket az Úr, mert az idők gonoszak, a sivatagok és a puszták hatalmas területeket töltenek be körülöttünk, s ha nem maradunk meg a régi dolgok emlegetésénél, és a múltakon való tünődésen, akkor az elsivatagosodás veszélye elkerülheti személyes életünket, kapcsolatainkat, s hitéletünkben is. Kibontakozhat az, ami cselekvésre indít, ami nem elégszik meg a pusztá fölötti siránkozással és emlegetéssel.

Kívánom drága testvéreim, hogy az év utolsó napján adjunk önmagunknak időt arra, hogy amikor visszatekintünk, akkor keressük a cselekvő Isten nyomát mindabban, ami történt velünk, hogy hadd tudjunk őszinte szívvel hálát adni, s hadd tudjunk kérdezni és választ várni Isten irányából. Mert Ő már készíti az utat a pusztában, a sivatagban pedig folyókat fakaszt. S amikor majd színről színre választ kapunk, akkor megértjük felfoghatatlan kegyelmét, amivel védi, óvja és keresi mindazoknak a szívét, akik hozzá tartoznak.

„Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tünődjétek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” így legyen Ámen

Utóima: Cselekvő Istenünk az Úr Jézus Krisztusban!

Megköszönjük Neked, amikor Igéddel keresed életünk pusztává vált területeit, s Te kész vagy vizet fakasztani ott, ahol mi csak a romlást, a veszteséget, a gyászt és az emlékek fájdalmát látjuk. Urunk könyörgünk mindazokért, akik a 2020-as évet a legnehezebb évként élték meg, azokért, akiknek első alkalommal voltak ünnepeik a szeretet személy-családtag nélkül. Urunk hisszük, hogy a vigasztalás lelkét Te adod oda, ahová azt kérik, így kérünk, hogy keresd azokat a gyermekeket, akiknek csak az emlékek maradtak. Végezd el munkádat az Ő életükben, segíts nekik megérteni,

hogy Te velük vagy és nem kell egyedül hordani terheiket, hanem a tied közösségében békességre, elfogadásra, baráti ölelésre és szeretetre lelhetnek.

Köszönjük Neked, hogy Jézusban Te értünk cselekszel a mai napig, hogy olyan Istenünk van, aki vezeti az Ő nyáját, aki a szeretet nyelvén szól hozzánk. Így adunk hálát minden alkalomért, amikor Igéd megszólalt ebben a templomban, s eljutott értelmünkig és szívünkig is. Köszönjük, amikor nem más életére és helyzetére nézve értelmeztük az Igét, hanem mi álltunk ott előtted. Magunkat ismertük fel mindabban, amit hallottunk és bűnbánattal szakítani tudtunk a régi emlegetésével és a múlton való tűnődéssel. Megvalljuk Neked, hogy szükségünk van Igei vezetésre, s annyira jó, hogy egy-egy hét végén a tied közösségében úgy állhattunk meg, mint akik, hálát adni jönnek a megtartatásért és azért a kegyelemért, amelyben részesítesz bennünket annak ellenére, hogy sokszor nem is vagyunk méltóak rá.

Köszönjük Neked Atyánk, hogy Te cselekszel értünk. Így adjuk kezédbe életünk minden napját, hiszen Te már tudod mit kell majd megjárunk, kérünk hát légy mellettünk, amikor vízen kell majd átkelnünk, vagy érezzük a folyók sodrásait, szabadíts meg minket a gonosztól, hogy ne uralkodjon az életünkben, hanem Szentlelkeddel teremts bennünk tiszta szívet és az erős lelket újítsd meg bennünk. Te szakíts el minden olyan kapcsolatot, ami csak mérgezi a napjainkat.

Imádkozunk minden ittlévő testvérünkért, családtagjainkért, mindazokért, akik ma egyedül ünnepelnek és emlékeznek, imádkozunk családjaink egységéért, hogy gondolatainkat és szemünket egyedül feléd tudjuk fordítani, s áldásaidat várni.

Eléd hozzuk mindazoknak az életét, akik kórházi kezeléseket alatt állnak, s adj reménységet oda, ahol imára nyílnak az ajkak, s egyedüli reményként Téged hívnak segítségül. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok....

Áldás: „³Bízzál az ÚRban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz.

⁴Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit! ⁵Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik: ⁶világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít.”(Zsolt37,3-7)

Záró ének: 280:4.5. „De vajon melyik halandó...”